

„Üdvözlég, kegyelemmel teljes!”

Máriát az emberek szülöttei között a legtisztábbnak, ártatlannak, büntelennek tiszteljük. Az angyal köszöntő szavai azonban arra is utalnak, hogy ez az Istennek tetsző élet nem egyedül az ő érdeme, az ő erőfeszítéseinek gyümölcse, hanem kezdettől elárasztotta őt Isten kegyelme. Kiválasztotta Isten arra a csodálatos feladatra, hogy Jézus anyja legyen.

Amikor a szeplőtelen Szűz Máriát az Egyház példaképnek állítja eléink, megkérdezhetjük magunktól, hogy vajon van-e párhuzam az ő élete és a mi életünk között.

Nézzük, mit mond erről az olvasmány és a szentlecke!

A Teremtés könyve az ember eredeti ártatlanságát vetíti eléink, ami legalábbis azt biztosan jelenti, hogy az embert, akit Isten a maga képére alkotott, tisztának, büntelennek szeretné látni. Pál pedig kifejezetten arról beszél, hogy már a teremtés előtt kiválasztott minket, hogy „szentek és feddhetetlenek” legyünk előtte. Szeretett Fiában felkarolt minket, hogy fogadott fiaivá legyünk.

A mai ünnepen csodálkozunk rá a „kegyelemmel teljes” megszólításra! És ez nem csupán Máriára vonatkozik! Mindannyiunk életére igaz, hogy Isten elhalmozott minket kegyelmével, mielőtt még bármit tettünk volna érte. Vegyük ma számba, elevenítsük fel, és adjunk hálát azokért a lelki élményekért, találkozásokért, eseményekért, melyek Isten szeretetét, közelségét, áldását és hívását közvetítették számunkra! Így tudunk életünkben mi is, Máriához hasonlóan egykor igent mondani arra, amire meghívást kaptunk.

És ma, ezen az ünnepen újra megerősíthetjük ezt!

Csíky Lajcsi, Budapest

